Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 154 ՈՒՐԲԱԹ 6 ՅՈՒԼԻՍ 1884 (Ն. Տ.) 18 ՅՈՒԼԻՍ 25 ՐԱՄԱԶԱՆ 1301

ՊԱՏՄԱՆԳ

Ծանուցման տողը մէկ անգամի համար 3 դրուշ. երկու անգամի համար 2 դրուշ է. աւելի անգամներու համար զանազանութիւն կըլայ։

Օրագրոյս վճռաբեկեալ նամակ կամ որ և իցէ գրութիւն պէտք է ուղղել

«Առ խմբագրութիւն ԱՐԵՒԵԼՔ օրագրի»

ԹՈՒՂԹԱՏՈՒՆ· Ղալաթիա, Ներքատունեան խան, իսկ գաւառներէն հետեւեալ հասցէին։

{كلوخ} مدنلر خانكيدورلرنوك ده غله ده علیه در

غزته ادارهسی

40 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ի Պոլիս	Տարին	Տարեվերջ	դահեկան	արծաթի 200
»	»	Վեցամեայ	»	» 100
»	»	Երեքամեայ	»	» 50
»	»	Ամսեկան	»	» 20
»	»	Յայտով	»	» 4
Գաւառաց	Տարին	Տարեվերջ	»	» 240
»	»	Վեցամեայ	»	» 120
»	»	Երեքամեայ	»	» 60
Օտար	երկիրներ	Տարին	Ցրուիչ	 56
»	»	Վեցամեայ	»	 28

Գործ դրուած յղագրաց գնահատ. Ծախքը խմբագրութեան գրայ է։

40 ՓԱՐԱ

ԱՌ ԸՆԹԵՐՑՈՂՍ

Ըստ նախորդ ծանուցման, կը փութանք հաղորդել նոր մեօրհնուած իւնեներն «Արեւելք»ի և Մասիսի մասին։

Ա. Յառաջիկայ երկուշաբթի օրէն սկսեալ «Արեւելք» պիտի հրատարակուի սովորականէն մեծ դիքըով, առանց վարիսման գնոյ։

Բ. Յառաջիկայ չաբաթ օրէն սկսեալ «Մասիս» կը դադրի օրաթերթի հրատարակութենէ։

Գ. Յառաջիկայ օգոստոսի սկիզբէն «Մասիս» պիտի հրատարակուի չաբաթաթերթի։

Մոյն հրատարակութեան վերաբերեալ կարգադրութիւնները կը հաղորդուին փութով։

Դ. «Մասիսի բաժանորդները պիտի ընդունին «Արեւելք»։ Ի հաշիւ «Մասիսի» եղած կանխավճարը պիտի վճարուին «Արեւելք»ով։

Ե. «Մասիսի բաժանորդներէն նորա որը «Արեւելք» արդէն ի՛ընդունին՝ ազատ են ընտրել կամ երկու օրինակ «Արեւելք» միասին ընդունիլ, կամ մէկ Արեւելք և միասին «Մասիս» չաբաթահանդէսը։

Մեր թերթն ի՛ւաւարտ վաղը։ Երկուշաբթի օրէն ընկալեալ պիտի հրատարակինք

ԱՐԿԱԾՔ
ՏԸ ՄԻՒՆԻՉԱՒՈՒԶԸՆ ՊԱՐՈՆԻՆ

խիստ ծիծաղաշարժ վէպն, որ մեծ ընդունելութիւն գտած է, մանաւանդ ի Գերմանիա։

Թարգմանութիւն մեր աչխատակից Իւթիւճեան Կարապետ Էֆէնտիի։

Կ. ՊՈԼԻՍ
ՈՒՐԲԱԹ 6 ՅՈՒԼԻՍ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԱՄԵՐԻԿԱՑԻ ՄԻԱՑեԱԼ ՆԱՀԱՆԳՆԵՐԸ

Ամերիկայի Միացեալ Նահանգները սովորաբար կը նկատուին աշխարհի ամենէն քաղաքակիրթ և ազատ երկիրն։ Ու՛ր տեսչական ալ ճիշդ կամ անճիշդ լինի այս կարծիքը, իրողութիւն մ՚է դիտելու արժանի՝ թէ Միացեալ Նահանգաց կառավարական այժմեական դրութիւնն և վարչական սովորութիւնները բարձրագոյն քաղաքակրթութեան մը պահանջմանց համաձայն տեսակէտ չեն քան ամենայնիւ։ Ամերիկայի պես մեծ և ամենաարտական երկրի մը կառավարութեան մէջ դժբախտաբար 3 կը տեսնուին չափազանց ազատութեան, չափազանց ռամկավարութեան յատկից ինչ ինչ թերութիւնք, զորս պարբերաբար Ամերիկացիք ցաւով կը յիշեն։ Կառավարողաց և քաղաքացւոց կաշառակերութիւն չորհալի, կողմնակցութիւն և շահամոլութիւն՝ գլխաւոր ախտերն են, որք հիւանդացուցած են ընտրելագոյն մէկ ժողովրդեան համար (Հրեից) համար։ Երբ կ՚ըսուի, օրինակի համար, թէ Պլէն ձէյ կոլտի մարդն է, այս կը նշանակէ թէ Պլէն այնպիսի քաղաքագէտ մ՚է, որ իւր պաշտօնավարութեան մէջնայն նպաստաւորած է դիւրացուցած հագիտական հետաքրքրաց ձեռնարկներն, և երբ Նախագահ ընտրուի աւելի եւս դիւրութիւն պիտի ունենայ իւր մեծահարուստ բարեկամին, որ աւելորդ է քանչ թէ իշխանական կեանքի մէջ վարել կուտայ Գ. Պլէնի։ Զօրաւոր կրանդ, երկիցս Հանրապետութեան Նախագահ, և Միացեալ Նահանգաց կիներգանի աշխարհահռչակ ազգագրական ընկերութեան նախագահ, և Միացեալ Նահանգաց ամենէն հռչակաւորը, պարզապէս դրամագլխոյ մը ներկայացուցիչն է։ Նէնէն յայտնեց, թէ ուսելու ախորժակ չունի. նա մեռելոյ, թէ՛ը–ընկու տիւանի վրա և մի քանի րոպէից յետոյ նրա քունը տարաւ։ Նա աստիճ յոգնած էր։ Ամէնքին ծանիկեց Նրան և Թողեց հանգստանալ։

Մուրադը և քաւոր Պետրոսը դուրս եկան միասին։ Առաջինը նախադասիկն։ Հասարակ կարեւոր փայտից չինած սեղանի վրա, — որի մակերեսոյթը պատած էր բաղմաթիւ սեւ խորհրդանիշերով, որոնք դոյացել էին ծակ սամոլարի տակից թափված կրաներից, — գրուեցաւ մի շատ գեղեցիկ նամակ, հաց և մի ամբողջ խաղողի հետ ուտեց այդ սեղանի մօտ։

Քաւոր Պետրոսը տխուր էր. երեսի թախծալի գեղքը ցոյց էր տալիս ներքին խռովութիւն։ Մուրադը այժմ միայն ուշադրութեամբ նայեց այդ երկաթի մարդու վրայ։ Նա քաւական փոխուել էր։ Նրա մօրուքի և գլխի մազերը բոլորովին ճերմակացել էին։ Նրա ճակատի վրա առաջ ևս մի մեծ դրաշմ, որը դրված էր այն ժամանակ, երբ առաջին անգամ մի մեծ յանցանքի համար Նրան Միբիր աքսորեցին։ Եւեալ փախչելով այնտեղից, այդ ամօթալի նշանը նա ամենայն զգուշութեամբ միշտ ծածկում էր, որ չը ճանաչվի։ Երբ նա իր մերձեալ թանձր գլխարկը մի կողմ դրեց, այժմ միայն Մուրադը նկատեց, որ այն գրաշմի հետքերը բոլորովին եղծված էին, իսկ նրա փոխարէն տարածվում էր լայն ճաւատի վրայ մի սարսափելի սպի։ Եւրեւում էր, որ չվիպացած երկաթով ամրողջ ճակատը այրել ու խարել էին։

— Ես ճակատի վրա ես մի փոփոխութիւն եմ նկատում, — հարցրեց Մուրադը։

— Այդ ես արեցի քո համար, — պատասխանեց Նա, գլուխը վեր բարձրացնելով։ — Ես կորցրի այն սեւ գրաշմն հետքերը, որպես զի չը ճանաչեմ և աւելի վատահութեամբ կարողանամ մօտենալ այն բնակարանին, որտեղից մուռճումէի ազատել քեզ։

Այդ վերին աստիճանի զոհաբերութիւնը մի պարզ ապացոյց էր այդ հին չարագործի անկեղծութեանը դէպի իր սիրելի սանիկը, որը սասիկ զգացվեցաւ և, լսելով բանակը, մեկնեց Նրան ու ասաց.

— Խմիր, յարեցրու բաղդդ։ Ես քեզ կառնեմ իմ կառքի մէջ և կը տանեմ մեր հայրենիքը։ Բաւական է, որքան թափառեցիր։ բաւական է, որքան աչխարհից աչխարհ պարտեցար։ Թո՛ղ այժմ գոնէ ծերութիւնը սոսկալին ճակատի վրա անցկացնել կեանքի վերջին օրերը։

Նա լսեց բաժակը, պատասխանեց.

— Ոչ, ես չեմ ների ինձ նստել այն կառքի մէջ, այն հինգ մօտ, որին մի ժամանակ ես հրամայեցի քարանել և դահճի պաշտօնը քեզ յանձնել։ Մուրադ։ Դու աւելի բարեխիղճ դանվեցար, քան թէ ես, և ինչպիսին անմեղ կեանքը, և քո բա-

թերութիւնը վարձատրվեցաւ։ . . Այդ նոպելի հրեշտակը, երեւի, չէ ճանչում ինձ, եթէ ճանչէր, անպատճառ կը ղղուէր ինձանից։ Ոչ, ես իմ ներկայութեամբ չեմ պղծել մի տուրք ամուսնութիւն։ Գնացէ՛ք, Տէր ընդ ձեզ, և տարէք ձեզ հետ իմ օրհնութիւնը, եթէ Աստուած կընդունէ օրհնութիւնը մի եղեռնագործի շրթունքներից։ Իսկ ես կայնէի նման կը թափառեմ աշխարհից աշխարհ, մինչև գժոխքը կը խղճայ իմ վրա և իմ առջև բաց կանէ իր դռները։ . .

Նա գլուխը քարշ գցեց և նրա խիտ, ճերմակ ծամերը թափվեցան սոսկալի ճակատի վրա, ծածկեցին արտասուքը, որ դեռ նման հասում էր այն աչքերից, որոնք երբեք արտասուելու սովոր չէն եղել։

— Դու կարծում ես, որ քեզ համար մրցութիւն չը կայ, դու կարծում ես, որ չես կարող մնջրել քո խիղճը, — հարցրեց Մուրադը խորին ցաւակցութեամբ։ — Ապա ինչու համար է քրիստոնեական ներողամտութիւնը, որ հաստեցնում է մեզ աղերսելու Աստծոյ հետ։

ԲԱՑԱԾԻ

(Շարունակելի)

ԹԵՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

113

ԽՈՀՈՍՈՂԻ ՑԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԸ

ԺԲ.

ՂԼԻՔԻՆ ՀՉՆՈՒՈՒՄՆ

Մուրադը կրկին ուշադրութեամբ նայեց նամակի վրա։ Նրա մի անկիւնում հաւիւ նշմարվում էր մի խորհրդաւոր նմրլէմա, որ կազմված էր հայոց արաբերի առաջին և վերջին տառերից՝ Ա և Ռ, իսկ այդ երկու տառերի մէջտեղում գետեղված էր մի խաչիկ, որ հովանաւորած էր սեւ ձեռքով։ Դա նրա և իր երկու ընկերների մէջ մի պայմանական նշանաբան էր։

— Հաւատում եմ, — ասաց Մուրադը, և նամակը բռնելով վառած լուցկիի վրա, այրեց։

Նամակաբերը խօսեց։

— Իմ ձեռքով կատարվեցաւ քո անկումը, Մուրադ, ես ինձ բախտաւոր կը համարէի, եթէ քո աղատութիւնը նոյնպէս իմ ձեռքով կատարվէր։ Դրանով ես իմ խիղճը հանգստացրած կը լինէի։ Բայց գարձեալ ուրախ եմ, որ քեզ ազատված տեսնում և բախտաւոր։ Իսկ այն ծառայութիւնը, որ պատրաստել էի կատարել քո փրկութեան համար, և որի մասին մի քանի անգամ դիմեցի քեզ, — այն ծառայութիւնը ես մատուցի քո երկու բարեկամներին։ Ցաւով եմ, որ այդ էլ բաւական կը լինի, որ դու ներես ինձ և չը յիշես մեր անցեալը . . .

Մուրադը, ձեռքը տալով նրան, ասաց.

— Շնորհակալ եմ, մոռանում եմ բոլոր անցեալը . . .

Փոսոտի լիճանը չատ հեռու չէր։ Մուրադը լիճ կառքից, սկսեց նրա հետ ոտքով գնալ։ Նէնէն մնաց կառքի մէջ, որը կամաց-կամաց քշում էին դէպի լիճանը։

Այդ մարդը քաւոր Պետրոսն էր։ Մինչև լիճանը հասնելը, նա պատմեց, թէ ինչ հնարքով կարողացաւ փախցնել Համբին և Աւազակապետին։

— Բայց դու ինչպէս կարողացար այդքան մօտ յարաբերութիւն ներ ունենալ դատապարտեալների հետ, — հարցրեց Մուրադը։

— Ինձ յայտնի է, որ վերջին օրերում սիրով հիւանդների թիւը աւտաքի բազմացաւ. որ չէր անցնում, որ մի քանի հոգի չը մեռնէին։ Ցիշյալ միակ քահանան նոյնպէս հիւանդացաւ, այդ պատճառով քահանայի մեծ պահանջ կար։ Ես, իբրեւ պատահական յայտ արդեօք, առաջարկեցի իմ ծառայութիւնը «Փէչքեշի ձիու առաջներին չինել մարդ» ։ Ինձ նոյնպէս չը քննեցին։ Ես ազատ մուտք ունէի թէ բերդում և թէ հիւանդանոցում։ Այդ բաւական էր իմ նպատակին հասնելու համար։

— Դու նախաձեռնի էիր Համբի և Աւազակապետի հետ։

— Ոչ, Այսքանը միայն գիտէի, որ նրանք քո բարեկամներն են։ Բայ ի դրանից, այդ մարդիկներին ես չատ հետաքրքիր։ Նրանք սովորական մարդկանց տեսակից չէին։

Կառքը հասաւ լիճանին։ Մուրադը մօտեցաւ, վերբերից Նէնէին։ Այստեղ պէտք է մի փորր ճաշէին, յետոյ ճանապարհ ընկնէին։ Նէնէն յայտնեց, թէ ուտելու ախորժակ չունի. նա մնաւեցաւ, թէ՛ը–ընկու տիւանի վրա և մի քանի րոպէից յետոյ նրա քունը տարաւ։ Նա աստիճ յոգնած էր։ Ամէնքին ծանիկեց Նրան և Թողեց հանգստանալ։

Մուրադը և քաւոր Պետրոսը դուրս եկան միասին։ Առաջինը նախադասիկն։ Հասարակ կարեւոր փայտից չինած սեղանի վրա, — որի մակերեսոյթը պատած էր բաղմաթիւ սեւ խորհրդանիշերով, որոնք դոյացել էին ծակ սամոլարի տակից թափված կրաներից, — գրուեցաւ մի շատ գեղեցիկ նամակ, հաց և մի ամբողջ խաղողի հետ ուտեց այդ սեղանի մօտ։

Քաւոր Պետրոսը տխուր էր. երեսի թախծալի գեղքը ցոյց էր տալիս ներքին խռովութիւն։ Մուրադը այժմ միայն ուշադրութեամբ նայեց այդ երկաթի մարդու վրայ։ Նա քաւական փոխուել էր։ Նրա մօրուքի և գլխի մազերը բոլորովին ճերմակացել էին։ Նրա ճակատի վրա առաջ ևս մի մեծ դրաշմ, որը դրված էր այն ժամանակ, երբ առաջին անգամ մի մեծ յանցանքի համար Նրան Միբիր աքսորեցին։ Եւեալ փախչելով այնտեղից, այդ ամօթալի նշանը նա ամենայն զգուշութեամբ միշտ ծածկում էր, որ չը ճանաչվի։ Երբ նա իր մերձեալ թանձր գլխարկը մի կողմ դրեց, այժմ միայն Մուրադը նկատեց, որ այն գրաշմի հետքերը բոլորովին եղծված էին, իսկ նրա փոխարէն տարածվում էր լայն ճաւատի վրայ մի սարսափելի սպի։ Եւրեւում էր, որ չվիպացած երկաթով ամրողջ ճակատը այրել ու խարել էին։

— Դու ճակատի վրա ես մի փոփոխութիւն եմ նկատում, — հարցրեց Մուրադը։

— Այդ ես արեցի քո համար, — պատասխանեց Նա, գլուխը վեր բարձրացնելով։ — Ես կորցրի այն սեւ գրաշմն հետքերը, որպես զի չը ճանաչեմ և աւելի վատահութեամբ կարողանամ մօտենալ այն բնակարանին, որտեղից մուռճումէի ազատել քեզ։

Այդ վերին աստիճանի զոհաբերութիւնը մի պարզ ապացոյց էր այդ հին չարագործի անկեղծութեանը դէպի իր սիրելի սանիկը, որը սասիկ զգացվեցաւ և, լսելով բանակը, մեկնեց Նրան ու ասաց.

— Խմիր, յարեցրու բաղդդ։ Ես քեզ կառնեմ իմ կառքի մէջ և կը տանեմ մեր հայրենիքը։ Բաւական է, որքան թափառեցիր։ բաւական է, որքան աչխարհից աչխարհ պարտեցար։ Թո՛ղ այժմ գոնէ ծերութիւնը սոսկալին ճակատի տակ անցկացնել կեանքի վերջին օրերը։

Նա լսեց բաժակը, պատասխանեց.

— Ոչ, ես չեմ ների ինձ նստել այն կառքի մէջ, այն հինգ մօտ, որին մի ժամանակ ես հրամայեցի քարանել և դահճի պաշտօնը քեզ յանձնել։ Մուրադ։ Դու աւելի բարեխիղճ դանվեցար, քան թէ ես, և ինչպիսին անմեղ կեանքը, և քո բա-

---

Ժամանակ, դժուարակ կլիմայը աւտաքի ծերացրել էր Բալնիոյ ամայի ուղիներէն միայն եղբը պահած, սառնացուն հալին առջեւ, հալիւ իր մերկութիւնը ծածկող ցնցոտի մը վրան ունենալով։

ատցրը էր, և քո տպած միջոցին ձեռնը հալելով գիս կամաց կամաց մինչեւ գետնին իջուցեր էր։ Իսկ մարմին մէջ ծառաբան կարծածս՝ զանգակատան զագաթին հոգնացոյցն էր։ Առանց այլ եւս տարակուսելու՝ առի տարճանա-

նոյն մէջ կը մնային քանի որ կուտեր։ Այսպէսի գեղեցիկ առիթ մը չէին կըբաղա փախցնել. խոյին խարտեաշ առի և ամենայն զօրութեամբ գայլին հարամանել սկսայ։ Այս անակնկալ ծեծը զարհուրեցուցած պատմեն, և առաւել ա-

ման նշմարած էի առաջ ատաղ թիւն ընելու։ Դարձեալ մեր մէջ լինել, կամ դէ կնայ գինել, եթէ ունենար, կրնկը առոյգ փառերով չայ նչմարեցի դէպի լինչ ընդհատուր ժամանակ միանգամ լեռ յետոյ, անցունք Ազաւնոյն։

Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 154 ՈՒՐԲԱԹ 6 ՅՈՒԼԻՍ 1884 (Ն. Տ.) 18 ՅՈՒԼԻՍ 25 ՐԱՄԱԶԱՆ 1301

ՄԱՀՈՒԱՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀՈՒՂԱՐԿՈՒԹԻՒՆԸ

Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու նախագահ Կլիվլանտ, որ Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու նախագահ Կլիվլանտ, որ

Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու նախագահ Կլիվլանտ, որ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԴԱՐԱՎՈՐՆԵՐԸ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

22 Յունուար 1884 · Տիվսն

«ՄԻՇԱԿ»-Ի ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ

ՀՈՒՆՎԱՐԻ ՄԱՍԻՆ ԳՈՒՐԱԿԱՑՈՒ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

18 Յունուար (Ս. Տ.)

Ստորագրութիւնք ի Տիվսն, ի Թիֆլիս, ի Պոլիս, ի Զմիւռնիա, ի Մարսէյլ, ի Վենետիկ, ի Վիեննա, ի Փարիզ, ի Լոնդոն, ի Նիւ-Եորք եւ ի Պոսթոն։

Ստորագրութիւնք ընդունին նաեւ ամէն տեղ, ուր կան «Միշակ»-ի գործակալներ։

Ստորագրութեան գինն է՝

Տիվսն, 17 Յունուարէն մինչեւ 31 Դեկտեմբեր 1884 . . . . . 8 մանէթ

Թիֆլիս, 17 Յունուարէն մինչեւ 31 Դեկտեմբեր 1884 . . . . . 8 մանէթ

Պոլիս, 17 Յունուարէն մինչեւ 31 Դեկտեմբեր 1884 . . . . . 8 մանէթ

Զմիւռնիա, 17 Յունուարէն մինչեւ 31 Դեկտեմբեր 1884 . . . . . 8 մանէթ

Մարսէյլ, 17 Յունուարէն մինչեւ 31 Դեկտեմբեր 1884 . . . . . 8 մանէթ

Վենետիկ, 17 Յունուարէն մինչեւ 31 Դեկտեմբեր 1884 . . . . . 8 մանէթ

Վիեննա, 17 Յունուարէն մինչեւ 31 Դեկտեմբեր 1884 . . . . . 8 մանէթ

Փարիզ, 17 Յունուարէն մինչեւ 31 Դեկտեմբեր 1884 . . . . . 8 մանէթ

Լոնդոն, 17 Յունուարէն մինչեւ 31 Դեկտեմբեր 1884 . . . . . 8 մանէթ

Նիւ-Եորք, 17 Յունուարէն մինչեւ 31 Դեկտեմբեր 1884 . . . . . 8 մանէթ

Պոսթոն, 17 Յունուարէն մինչեւ 31 Դեկտեմբեր 1884 . . . . . 8 մանէթ

Ստորագրութեան գինը կանխիկ կամ առաջին տարեմուտին պարտքով կը վճարուի։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՊԱՐԱՊԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ

1883–84 ՏԱՐՈՒՑ

Ս. ՀԱԿՓԻՄԵԱՆ ԵՒ ՆԵՒՏՈՆԵԱՆ ՎԱՃԱՌԱՆ

ԾԱՆՈՒՑՈՒԹԻՒՆ ՏՈՒՐՔԻԱՅ, ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆԻ, ՌՈՒՍԻԱՅ, ԵՒՐՈՊԱՅԻ ԵՒ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ

Տպարան Ղուկասեան, հանդէպ Գումրուի երկաթուղային կայարանի, տան մեծ դռնով։ Գործարանի հիմնադրութեան ամսաթիւ՝ 1863։ Տպագրում է՝ գրքեր, թերթեր, ամսագրեր, տոմսակներ, ծրարներ, ապրանքների պիտակներ, գովազդներ, ինչպէս նաև ամէն տեսակ առևտրական գործերի համար պէտք եղած տպագրութիւններ։ Ունի 4 մեքենայ։

ԳՆԱՑՈՒՑԱԿ ԱՐՏԱՀԱՆՈՒԹԵԱՆ ԿԱՐԳԱՒ ՎԱՃԱՌԱՆՆԵՐՈՒ

ՀՅԱՆՈՎ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻ ՀԱՄԱՐ

ՀՅՈՒՍՆԻՍԱՀԱՅ ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐԱՑ ՄԱՐՏԻՆ ՄԱՐՏԻՆԵԱՆ

ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՐՏԻՆ ՄԱՐՏԻՆԵԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Տպարանս հրատարակում է՝ Ամսագիր Հասարակաց Գործոց, Թերթ Ամենայն Լուրերու, Ցուցակ Գրքերու և Թերթերու, Տոմսակներ Թատրոնի, Ծրարներ, Գովազդներ, Ապրանքների Պիտակներ, Ցուցակներ Ապրանքների և Գործարանների, Գրքեր, Ձեռնարկներ, Ուսումնարանների Դասագրքեր, Ձեռնարկներ Ուսումնարանների, Ձեռնարկներ Ուսուցչաց, Ձեռնարկներ Ուսուցչուհեաց, Ձեռնարկներ Ուսուցչաց և Ուսուցչուհեաց, Ձեռնարկներ Ուսուցչաց և Ուսուցչուհեաց Ուսումնարանների, Ձեռնարկներ Ուսուցչաց և Ուսուցչուհեաց Ուսումնարանների Դասագրքեր, Ձեռնարկներ Ուսուցչաց և Ուսուցչուհեաց Ուսումնարանների Դասագրքեր և